

OUSTØEN COUNTRY CLUB

OSTØEN COUNTRY CLUB

HÅNDBOK 1980

"OSLOFJORDEN GOLFKLUBB"

- En beretning om Oustøen Country Club's tilblivelse -

Oslofjord Golfklubb var det første arbeidsnavnet på Oustøen Country Club. Forslag som Vestfjorden Golfklubb, Vestfjordens Country Club o.l. var også aktuelle, og den første årsberetningen for 1965 bærer headingen "Golfklubben på Oustøen". Det var da også Interessentskapet Oslofjorden Golfklubb, som den 3. juli 1965 fikk konsesjon på feste av det nåværende området for golfbane.

For klubbens egentlige fødselsdag - dato bør kanskje inngå som fast element i senere terminlister, og kanskje med egen spesiell jubileumspokal (?) - den 8. juni 1965, "foreslo styret og fikk enstemmig vedtatt navnet "Oustøen Country Club" (styresirkulære nr. 2/1966).

Den Oustøen Country Club's historie som følger nedenfor er basert på "offisielle dokumenter" som generalforsamlingsprotokoller, styreferater, styresirkulærer, etc. - men først og fremst på en overmåte nitid og interessant "dagbok" ført i denne tiden av klubbens skaper og oldsjel, Arild Wahlstrøm. Når hans "dagbokopptegnelser" er lagt til grunn, skyldes det at han som ingen annen har gjort det reelle arbeidet, fulgt utviklingen fra dag til dag og derfor har vært i bedre stand enn noen annen mann til å gi oss et inntrykk av hvilket kolossalt arbeid som i realiteten ble nedlagt.

Denne første del av Oustøen Country Club's historie er derfor til-egnet Arild Wahlstrøm i takknemlighet for hva han har skapt for oss andre her ute.

ET FRISTENDE PROSJEKT

Fra Arilds første optegnelser sakser vi med små erindringer:

Tidlig høsten 1964 kom det en henvendelse fra Hågen Oust, som eier Oust Gård, om at han kunne tenke seg å leie ut et areal til golfbane. Dette ble videre sendt til Arild Wahlstrøm, som Golf forbundets representant i den komité som skulle forsøke å planlegge nye baner her i landet.

"Jeg hadde tre-fire møter med Hågen Oust. Han har nettopp arvet gården, og da det tidligere har vært beite der ute, har han nu tenkt å drive med korn. Han har også tenkt seg muligheten av å leie ut til golfbane, og til slutt er selvfølgelig den fristende mulighet å utparsellere for salg eller for bygging. Dette siste er et moment som selvfølgelig driver prisene ganske høyt opp."

"På et tidlig tidspunkt tilbød han oss bare 125 mål innmark. I tillegg er det meget tynn skog, hvor man kan hugge gater og plassere teested, slik at arealet teoretisk sett blir meget større."

I oktober 1964 ble så øen detaljert gjennomgått ved hjelp av kart, flytografier, besøk med befaringer: "... og det så ut til å egne seg meget bra. Jeg fant fort ut at hull nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6 og 9 forholdsvis lett kunne anlegges. Derimot var det tvilsomt med hullene 7 og 8, som jeg ikke fikk tid til å gå over. Det jeg så av fairways eller mulighet for sådanne, var altfor smale arealer. Lengden var imidlertid fristende å dømme etter kartet, slik at oppgaven ville være å starte med 7 hull, muligens med 2 temporary hull på tvers, slik at man kunne ha i hull allerede i 1966, og at man så senere kunne koste på med jordpåfylling for å få hull 7 og 8 i stand. Slik var situasjonen i oktober, men spørsmålet var jo selvsagt først om det var mulig å få konsesjon. Dette gjorde jeg helt klart for Oust, og jeg sa at han måtte gå på Bærum Jordstyre, formannsskap, og hvilke instanser som så eksisterte. Dette måtte gjøres før vi overhodet kunne vise noen interesse, eller jeg kunne gå inn for å samle penger, eller undersøke mulighetene for stiftelsen av en klubb."

Ousts første henvendelser var negative, men da saken ble tatt opp igjen fikk han i slutten av november beskjed om at Jordstyret hadde tillatt ham å bruke 110 mål innmark til golfbane. Det var etter Arilds mening tilstrekkelig. "Det ble derfor i Oslo Golfklubbs generalforsamling meddelt at det var sjanser for at man kunne få i stand en bane. Dette lot til å vekke ganske stor interesse hos medlemmene. Vanskelighetene med prosjektet er imidlertid adkomsten. Man er avhengig av en rutebåt som går fra Snarøya en gang i timen. Der er det elendige parkeringsforhold. Man kan få en ordning med en båt fra Sandvika, hvor det er gode parkeringsforhold, og man kan også få til en ordning med eieren av Oust Gård om å hente, f.eks. på Høvik-landet, eller også på Snarøya.

Dertil er det muligheter for å få leiet Oust Gård, i hvert fall deler av denne og deler av uthuset, slik at man i sistnevnte kan få garderobes, og i hovedhuset kjøkken, spiserom, stue og soveværelser som måtte ominnredes og settes i stand. Dette er et meget fristende prosjekt."

FORBEREDENDE ARBEIDER SETTES I GANG

Allerede i januar 1965 - altså mens vinteren og sneen ennå regjerte - begynte et aktivt forarbeide. I løpet av vinteren ble et utkast til banen målt opp på kartet, og på basis av luftfotografier målt til å være ca. 3.300 yards. Dette inkluderte også hull 7 og 8, som i følge luftfotografiet så ut til å kunne anlegges relativt enkelt.

Stor var derfor skuffelsen da man ved befaringen den 31. januar fikk se hvor vanskelig terrenget var (kotene var ikke tegnet inn på luftfotografiet). "Da hull 7 ble gjennomgått, viste det seg at etter 330 yards, hvor innmarken slutter, var det nærmest et stup ned på den andre siden til helt udyrket område. Det samme høydedrag måtte man slå over på 8. hull. Dette ser foreløpig håpløst ut, og uten noen interesse."

Ikke desto mindre fortsatte arbeidet med full kraft. Allerede neste dag ble det avholdt et møte med Hågen Oust på Holmenkollen. Man ble der enige om at Arild Wahlstrøm skulle kjøre på for å undersøke mulighetene for å skaffe kapital. Hågen Oust skulle ta kontakt med sin jurist for å finne ut hva leien ville bli - med "fortrinnsvis en gli-deskala for de første 10 år fra et mindre beløp til et basisbeløp". Forutsetningen var at dette basisbeløp så skulle indeksreguleres fremover, og at han eventuelt skulle få en ekstraregulering, hvis den planlagte hovedvei fra Oslo over øyene ville bli gjennomført.

Og så legger Arild Wahlstrøm til som egen refleksjon i sine dagbøker: "Han kan selvfølgelig tenke seg muligheten av bygsling eller salg av tomter, hvilket vil innbringe mer, men det vil også ødelegge hele området og området for ham og hans familie."

Den 7. februar holdtes et nytt møte med Hågen Oust, der hele prosjektet på nytt ble gjennomgått, og der det første kontraktsforslag ble fremlagt (uten at kronebeløp ble nevnt). Allerede to dager senere var det ny befaring på Oustøen sammen med en golfkonsulent fra det svenske Frøselskapet som Svenska Golförbundet benyttet som leverandør. Denne eksperten var meget positiv, og "kunne ikke tenke seg noe mere opplagt prosjekt". Jordprøve ble tatt på alle fairways, og i løpet av samme dag ble kalkulasjoner for anlegg av banen utarbeidet. "De foreløpige tall vi kom frem til synes meg for optimistiske" :

Greens kr. 4.000,- pr. stk.	kr. 36.000,-
Fairways 125 dekar	kr. 56.000,-
Drenering	kr. 10.000,-
Hull 8, bulldozer, sprengning	kr. 10.000,-
Trerydding og stubbebryting	kr. 15.000,-
Tee-steder	kr. 10.000,-
Harving og planering	kr. 13.000,-
Vanningsanlegg, overslag fra Stockholm, plast/ringledning	kr. 30.000,-
Diverse utgifter	kr. 20.000,-
	<hr/>
Tilsammen	kr. 200.000,-

Her må det sikkert legges på en god del. Dertil kommer maskinanskaffelse, mindre veianlegg, utbygging av brygge, etc."

Det er betegnende for den farten dette prosjektet hadde at tegninger til ombygging av huset allerede forelå den 18. februar - altså mindre enn tre uker etter at arbeidet for alvor var tatt til igjen på ettervinteren 1965. Slik så også det samlede omkostningsoverslag for ommalredningen av Oust Hovedgård ut allerede på det tidspunkt:

"I just want to see a different counselor,
that's all !"

SAMLET OMKOSTNINGSOVERSLAG
FOR OMINNREDNING AV OUST HOVEDGAARD

Bygningsmessige arbeider iflg. oppstilling I	kr. 222.300,-
Glassarbeider	" 4.000,-
Malerarbeider	" 42.000,-
Nye taksten avsatt	" 1.000,-
Tillegg for dobbeltdører til soverommene	" 2.000,-
Tepper 2. etasje + oppholdsrom 1. etasje	" 17.000,-
Ny hovedtrapp	" 5.000,-
Tilriggingsutgifter	" 6.000,-
Reise, diettutgifter og transporter avsatt	<u>" 15.000,-</u>
Uten terrasse og uten innredning 3. etasje	kr. 314.300,-
+ omsetningsavgift	<u>" 42.600,-</u>
	kr. 356.900,-
Rørlegger inkl. omsetningsavgift	" 44.400,-
+ transporter	" 2.000,-
+ graving	" 2.000,-
+ sanitærmatur og sanitærporselen	<u>" 6.700,-</u>
	kr. 412.000,-
Elektriker avsatt	" 25.000,-
Kjøkkeninnredning m/ maskiner, derunder kjøle- skap tilsammen minimum 500 l. kapasitet + fryseskap tilsammen minimum 500 l. kapasitet	<u>" 40.000,-</u>
	kr. 477.000,-
Ved enklere innredning av toaletter i 1. og 2. etasje kan innspares	<u>" 14.000,-</u>
	kr. 463.000,-
Enkle garderober i sidebygning	<u>" 37.000,-</u>
	<u>kr. 500.000,-</u>

Litt senere ble det utarbeidet en revidert kalkyle for en ferdiglaget 9 hulls bane på Oustøen, basert på det svenske Frøselkaps erfaringer fra baner i Sverige - og på de faktiske omkostninger som man kjente til i Oslo Golfklubb. Disse nye kalkylene varierte fint lite fra den opprinnelige, men i tillegg kom, som Arild Wahlstrøm hadde regnet med, redskap som traktor, fairwayklippere, osv. Det endelige første utkast til prisoverslag lød på kr. 300.000,-, hvorav kr. 30.000,- var såkalt "uforutsett" og kr. 20.000,- var såkalt "diverse redskap", i tillegg til greenklippere og semigreenklippere og de ovenfor nevnte maskiner.

ALLE PROSJEKTER SKAL SELGES

Samtidig med dette synes det som om promotor Arild ikke kan ha hatt tid til å sysle med bagateller som papirindustri og forretningsvirksomhet for øvrig. For i løpet av etter vinteren 1965 hadde han personlige møter, korrespondanse og fellesmøter med en rekke "potensielt interesserte" medlemmer i den nye klubben. En imponerende mengde brev gikk ut fra Sande Paper Mill/Arild Wahlstrøm, og neppe en dag gikk uten at et eller flere møter med prospektive interessenter og velyndere ble gjennomført. Det var jo gode tider den gang, både i den ene og den andre næring, og med kombinasjonen Arilds pågåenhet, høykonjunktur og den fanatisme som folk med normal golfinteresse besjeles av, ble prosjektet modent for "offentlig" presentasjon allerede i mars 1965.

Av spesiell interesse kan det være å gå innom den fine skotske golftradisjon som gjenspeiler seg i konversasjonen og korrespondansen fra den tid: "Medlemmene bør utelukkende være menn" ! Dette ble altså hevdet med tyngde og i alvor for bare 15 år siden. Riktignok ble det lagt til at "det bør stipuleres medlemmenes rett til å ta med familiemedlemmer". Men det er klart at slike halvgolfere ikke burde ha adgang lørdager, søndager og helligdager !

Country Club-idéen fenget selvsagt også, og tanker om swimmingpool, og fremfor alt tennisbaner, kom selvsagt hurtig frem. Dog således at man "allerede med en gang skal fastslå at golfen alltid må komme først". Det var altså en fin og sunn diskusjon som utspant seg i de dager - og det viser igjen Arilds store fremsyn at alle forslag ble mottatt med takk - og lagt til side for at det ikke skulle forstyrre fremdriften av prosjektet: Oustøen Country Club, slik vi kjenner den i dag.

DET "HISTORISKE" COCKTAILPARTY

ARILD WAHLSTRØM

ville sette stor pris på om:

kunne komme til Cocktails

onsdag 10. mars kl. 19,30 i Lillevannsvn. 2, Holmenkollen.

Det vil bli redegjort for det nye golfbane-prosjekt på Oustøen.

Eksperter har studert mulighetene, og det er på det rene at om klubben kan startes nå, og finansene kan ordnes, vil 9 hull kunne være spilleklare allerede i løpet av neste sesong.

I Oust Hovedgård vil man kunne få velegnede klubblokaler med garderobe og om ønskes 10 gjesteværelser. Alt avhenger av en hurtig start og stor oppslutning.

Forsøk vennligst møte.

Meget ønskelig med svar til telefon 33 08 75
Frk. Martinsen

Ved siden av 8. juni 1965 er kanskje 10. mars 1965 den viktigste dato i Oustøen Country Club's historie (jfr. ovenfor).

Det var en invitasjon som "solgte", og som skapte forventninger. Og ingenting ble overlatt til tilfeldigheter. Derfor ble dette cocktailselskapet meget nøye planlagt.

Ordrett sitat fra Arilds forberedelsesnotater fra dagen før det "historiske cocktailparty":

"Program 10.3.1965 kl. 1930

Fremvisning av lysbilder som viser deler av banen og befaring.

Referere til at kontakt var oppnådd med Hågen Oust i september 1964. Bekjente av ham visste at jeg undersøkte golfbaneprosjekter i Bærum. Oust ble etter en befaring meddelt at området var egnet til å legge ut golfbane på, men at det var tvilsomt om jordstyrets tillatelse ville kunne oppnås. Slik tillatelse var nødvendig før det var umak- en verdt å sette i gang videre arbeide.

I slutten av november ble mottatt utskrift av fylkeslandbruksstyrets møte av 17. november 1964, hvor Hågen Oust gis tillatelse til å leie ut 110 dekar til golfbane. Etter dette tidspunkt ble det en rekke befaringer, og det var snart klart at 7 hull kunne lett gjøres fer- dig på to sesonger. Hull nr. 7 og 8 var mere tvilsomme, særlig førstnevnte. En ny jordteig ble funnet og innsatt, og alt ligger nå til rette for at banen kan være klar for spill høsten 1966, hvis konsesjon eller tilsagn kan gis så fort at banen kan tilsåes i begynnelsen av juni.

Efterhvert ble det klart at vi også kunne få leie Oust Hovedgård og deler av dennes sidebygning, hvor banemannskap kan plaseres, og hvor man kan få mindre garderober og trallerom. Kontakt ble opprettet med arkitekt Platou. Etter en del befaringer ble tegninger utar- beidet. Senere er det innhentet anbud fra tre entreprenører, og tilsvarende antall rørleggerfirmaer og elektriske installasjons- firmaer.

Man er også kommet frem til ferdig kontraktsforslag mellom Hågen Oust og de golfinteresserte. Forberedende arbeide med finansieringen har pågått fra 1. januar. Det er etterhvert blitt klart at man bør basere seg på et interentselskap, hvor det tegnes andeler som blir grunnlag for medlemskap. En del opplagt interesserte har vært kontaktet og allerede i begynnelsen av februar var det gitt så mange positive tilsagn om ønsket deltagelse at det syntes klart at anleggskostningene av banen ville være dekket forholdsvis lett. Problemet blir å få bygget ferdig klubbhuset med en gang. - Videre er det på det rene at de første år må kontingenten bli vesentlig høyere enn på Bogstad. Kontingentspørsmålet blir i det hele tatt avhengig av hvor mange medlemmer man ønsker.

Den 9. februar var forsøksleder Langvad fra Weibulls Gresseksjon med på en detaljert befaring, hvor jordprøver ble tatt fra samtlige fairways. Langvad og firmaet Weibull har vært konsulenter for en rekke golfbaner som har vært bygget i Sverige etter krigen. De er også Oslo Golfklubbs konsulenter. Langvad erklarte seg helt ut enig i det foreslåtte baneopplegg, som han mente fra naturens side lå eksepsjonelt godt til rette for anlegg av 9 hull. Jordprøvene viser at jorden er velegnet for god gresstorv, vesentlig bedre enn på Bogstad. Med lengre sesong og høyere gjennomsnittstemperatur, skulle man derfor vente seg et særlig godt resultat. Han bekreftet at banen burde være spilleklar neste høst.

Befaring ble foretatt lørdag den 6. og søndag den 7. mars av en rekke interesserte golfspillere. Disse får selv uttale seg om sine inntrykk.

Finansieringsarbeidet har vært forsert den siste uke før dagens møte. Jeg ville være forbauset om vi ikke i dag er sikret kr. 450.000,-, men mere behøves for å bli ferdig både med bane og klubbhuset og for å kjøpe inn maskiner. Dertil var å håpe at oppslutningen var så stor at man istedetfor å måtte oppta lån, kunne ha en liten reservekapital i ryggen.

Redegjøre for oppdeling av andeler og deres omsetning. Juridisk uttalelse

Konsesjonsspørsmålet

Fremlegning av anleggsbudsjett med diskusjon

Fremlegning av årsbudsjett med diskusjon

Kontingentspørsmål - nevne mulighet for stall og ridning, badehus, tennis

Bekreftelse av andeler som ønskes overtatt."

Resultatet ble da også en meget tilfredsstillende beslutning, hvor de fremmøtte tegnet seg for hele 71 andeler, hvorav 5 utenlandske. Listen over andelstegnere på dette cocktailparty bør kunne gå under navnet "The founding fathers", og ser slik ut:

"THE FOUNDING FATHERS"

Bachke, Per Anker
Braathen, Terje
Eckhoff, Ernst
Eie, Ragnar
Elster-Jenssen, B.
Evensen, Anders
Falck, Ragnv.
Hauge, Knut S.
Hausammann, Oskar
Herlofson, P.D.
Hirsch, H.J. Darre
Klaveness, Dag
Klaveness, Torvald
Kohorn, Kurt
Kongslie, Johan
Krefting, Battis
Mohn, Chr. J.
Musæus, L.
Musæus, P.A.
Mustad, Kristen
Paus, Olav
Skaugen, B.
Skappel, J.E.
Staubo, Knut H.
Steckmest, Arne
Thumbs, M.
Thrane, Fredrik
Ugelstad, Rolf
Ugelstad, S.
Ugelstad, Trygve
Wahlstrøm, Aasta & Arild
Wilhelmsen, W.
Ystgaard, O. Chr.

Og - dermed var det hele kommet i gang ...

DE DAGLIGE BEKYMRINGER

Nå begynte arbeidet nesten forfra igjen:

"20. mai 1965. Daglige diskusjoner. Eneste måte jeg kunne klare arbeidet på var å få ansatt en sekretær. Etter forgjeves forsøk på Totten Dahl, også av Nick, har vi mottatt hans endelige avslag. Jeg fant derfor at jeg ikke kunne få noen bedre assistanse enn Strand, som var villig til å ta golfarbeidet som vanlig overtidsarbeide, beregnet som timebetaling." (Strand var en av Arilds medarbeidere i Sande Paper Mill, altmuligmann og aldri opprødd for råd og dåd.) "Fra 23. mai har han praktisk talt hver dag besøkt Oustøen om aftenen. Vi har også vært på felles befaring med Stabell og Oust, hvor vi ble enige om oppgraving av dammen og mere detaljert hvordan dreneringssystemet skulle legges."

"24. mai. Etter å ha prøvet alle mulige utveier for å låne en freser, er det nå oppgitt. Vi fikk tilbud bl.a. fra gartner X i Bærum om å frese og harve området, så det var klart for tilsåing 1. august. Dette ville han ha en bagatell av kr. 40.000,- for. Dertil ga han pris for tilsåing av området for kr. 280.000,-, ekskl. arbeidet med greens. Derfor bestemtes omgående at vi skulle gå til innkjøp av traktor. Dette har vi tidligere forhandlet om. Strand ordnet også dette."

"25. mai. Traktor og fres levert på Oustøen om ettermiddagen, og fresing påbegynt på hull 1 og 9."

(Her gjaldt det tydeligvis å nytte tiden. Særlig fortære kan vel hverken beslutninger eller handlinger foretaes enn det som fremgår av dette !)

"31. mai. Hadde om aftenen samtale med Stabell som alt hadde fått ut kompressor, og som i morgen tar ut gravemaskin og alle plastrørene som er kommet til bryggen i Sandvika. Dermed er dette arbeidet vel i gang. Snakket videre med Oust, som etter å ha frest opp den første halvpart av hull 8, samt 7 og 6, nå har avsluttet nursery og har begynt på det store jordet for hull 3, 4 og 5. Dertil er hull 1 og 9 frest. Blir det ikke meget regn, skulle derfor all fresing være unnagjort denne uken."

Dette året 1965, ble det nedbørsrekord i Oslo-området ! Den største nedbørsmengde siden målingen på Blindern ble begynt for ca. 100 år siden. Dette skulle vanskeliggjøre arbeidet i meget høy grad i tiden fremover. Men det visste man jo ikke ennå - heldigvis.

Disse utsnitt fra noen dagboksopptegetninger skal gi et lite inntrykk av den aktivitet som i løpet av forsommeren 1965 ble lagt for dagen for å skape Oustøen Country Club. Der er økonomiske overveininger, for ikke å si problemer. Der var juridiske og skattetekniske utredninger som måtte gjøres. Materialkjøp og planlegging av tilkjøring og forsyninger måtte settes i gang og overvåkes. Praktisk arbeid i forbindelse med utarbeidelse av hvert enkelt hull måtte følges opp. Og fremdeles skulle medlemmer, fremfor alt nye medlemmer, holdes løpende orientert i den grad det var nødvendig og mulig. Nye besøk fra de svenske baneeksperter og frøleverandører ble gjennomført, dreneringsarbeidet ble påbegynt og terrengendringer foretatt for å skape fordelaktige dreneringsforhold. Samtidig skulle leilighet for baneformann settes i stand i annen etasje i sidebygningen. Det er ikke rart at de svenske eksperter var imponert over arbeidet som var nedlagt - og også jordens beskaffenhet på Oustøen.

Det er på denne tiden Arild fikk snakket en del med Sigurd Hoel, som er den mann Strand har fått tak i. Han later til å være villig til å fortsette på banen, og skulle forsøke å få med seg noe hjelp. Uten den hjelp og lojale innsats som Sigurd Hoel gjorde i denne tiden, ville åpningen av Oustøen Country Club sikkert være vesentlig forsinket. I hvert fall kan ikke Arild W. nok rose Sigurd Hoel for hans innsats i disse første årene - med spesiell tanke på den aller første perioden, da alt hastet, og da alt måtte og skulle gjøres på en gang. Det var selvsagt ikke til å unngå at "tabber" ble gjort, som f.eks. at for mange trær ble ryddet foran 3. green, så "der må det selvfølgelig dessverre plantes til igjen". Heller ikke var det da som nå mulig å ha kontroll over alle personer og instanser som har innflytelse på fremdriften av et slikt arbeid.

Konsesjonssaken: "Det var først sagt at avgjørelsen skulle finne sted lørdag, så i går, og nå sist i dag. Jeg venter spændt, men har ingen tro på at dette går. I morgen er det St. Hans-aften, og da blir det ikke gjort noe i Departementene !"

ÅR 0

- ELLER OUSTØEN COUNTRY CLUB'S STIFTELSESDAG -

Men like før, 8. juni 1965, midt under daglig arbeide og follow-up, ble barnet født:

"På vegne av den oppnevnte arbeidskomité for anskaffelse og opparbeidelse av golfbane på Oustøen, tillater jeg meg herved å innkalle til konstituerende møter i Interessentskapet Oustøen og i Oslofjord Golfklubb, som avholdes i Klubbhuset på Bogstad tirsdag den 8. juni, kl. 2000.

Til behandling foreligger:

1. Fremleggelse av leiekontrakter med baneområdets eiere.
2. Formell stiftelse av Interessentskapet Oustøen. Forslag til interessentskapskontrakt vedlegges som bilag 1.
3. Beslutning om innbetaling av terminer på den tegnede andelskapital.
4. Konstituerende generalforsamling i Oslofjord Golfklubb. Forslag til vedtekter vedlegges som bilag 2.
5. Godkjennelse av forslag til kontrakt mellom Interessentskapet Oustøen og Oslofjord Golfklubb. Forslag til kontrakt vedlegges som bilag 3.
6. Eventuelt.

Det henstilles at alle som har gitt forhåndstilsagn om tegning av andeler i Interessentskapet Oustøen enten avgir møtepersolog eller ved fullmakt til andre som har tegnet andeler. Foruten til andelshaverne er denne innbydelse sendt ut til ytterligere ca. 50 medlemmer av Oslo Golfklubb, som nu eller senere kunne tenkes å være interesserte. På grunn av tidsnød beklages det at enkelte som måtte være interesserte ikke har fått innkallelsen. Alle golfinteresserte som ønsker å være

med på konstituerende generalforsamling er velkomne. Et restopplag av bilag nr. 1, 2 og 3 er utlagt hos sekretær Teigen.

Oslo, den 19. mai 1965

Arild Wahlstrøm
(sign.)

FULLMAKT

Undertegnede gir herved fullmakt til å møte for meg og stemme på mine vegne i konstituerende møte i Interessentskapet Oustøen og i konstituerende generalforsamling i Oslofjord Golfklubb, bestemt til foretagelse

tirsdag den 8. juni 1965 kl. 2000
den 1965"

Både Interessentskapet Oustøens og Oslofjord Golfklubbs første styre ble "enstemmig valgt":

Formann Arild Wahlstrøm, viseformann P.D. Herlofson, styremedlemmer Bernhard Elster Jenssen, Dag Klaveness og Wilhelm Wilhelmsen.

Baneformann ble formann Arild - og en annen person, som kom til å sette meget store spor etter seg, ble valgt til huskomitéens formann og eneste medlem: Knut S. Hauge.

Utover høsten 1965 pågikk forberedende arbeide med planer for klubbhusets ombygging. En rekke tilbud fra entreprenør, rørleggere, elektrikere og malere, ble innhentet. Huskomitéens og formannens innstilling til styret ble godtatt, arbeidet bortsatt og påbegynt på nyåret. Alt skulle være ferdig til 1. mai 1966. Vinterens ekstra-

ordinære værforhold gjorde det umulig å komme frem til Oustøen, både over isen eller sjøveis de siste 5 uker før påske. Etter påske ble arbeidet forsert, og alt bygningsmessig i hovedbygningen skulle være ferdig i juli måned. Først da kunne det detaljerte innredningsarbeidet påbegynnes. Klubbhuset ble lagt opp til å få 20 gjestesenger, et godt kjøkken, 2 spiserom og et stort oppholdsrom, samt bar (sirk. nr. 2/1966).

Det arbeidet som da og senere ble nedlagt av først og fremst ekteparet Aasta og Knut Hauge, fortjener faktisk et eget avsnitt i Oustøen Country Club's historie. En del av dette er beskrevet i OCC's årbok for 1976, der spesielt siste avsnitt fortjener å gjentas: "Aasta og Knut Hauge satt i huskomiteén ut 1975, og klubben er dem en stor takk skyldig for det fantastiske arbeide de har gjort gjennom 11 lange år."

VANSKELIGE ARBEIDSFORHOLD

Tilbake til selve banen. Et kort situasjonsbilde gir uttrykk for hvilke forhold man arbeider under i det første anleggsåret:

Onsdag den 4. august

Det har vært en redselsfull tid på Oustøen. Jeg har vært der kontinuerlig ukens 6 av 7 dager, bortsett fra den tiden jeg har vært ute av Norge. Hver eneste dag i løpet av juli måned har vi hatt så meget regn at jorden har vært våt. Det har gått dagevis hvor det har vært umulig å frese og harve fairways. Shoveldozeren til Stabell er gammel og i dårlig forfatning, og når den skal måke opp seig søle, tar det antagelig fire ganger så lang tid som vi ville ha brukt i tørrvær. Vi har nå nesten ferdig-dresset green nr. 2 og har begynt å planere green nr. 4. Grovarbeidet er halvveis ferdig ved nr. 3, 5 og 9, mens ingen andre greens er påbegynt. Ovenfor green 3 ser det ut til å være flere oppkommer rundt hovedledningen fra pumpedammen. Vi var redd det kunne være lekkasje på denne ledning, men det er nok ikke tilfelle, da det strømmer ganske kraftig fra utløpet mot sjøen. Her må det ekstra drenering til. Arbeidet på greenene er fryktelig tungt, da jorden klumper seg. Vi har også gjort mislykkede forsøk med den automatiske plog vi har fått for nedlegging av plastrør fra Weibull. Denne plog er beregnet på mindre ledning, og her må vi finne på noe som ikke går automatisk. Det regner jeg for umulig med den store dimensjon vi har. Rett før jeg gikk hjem ved 22-tiden, så jeg igjen på bulldozeren som arbeidet i bakken ved 2. green. Røken fra den var nå blitt faretruende blå, og jeg bestemte meg for neste dag å få tak i en ny bulldozer.

Torsdag den 5. august

Da vi kom til Oustøen viste det seg at mine bange anelser i går hadde holdt stikk. Det var ikke gjort noe bulldozerarbeide, idet den hadde gjort totalt collaps om morgenen. Det firma som hadde overhald den hadde ferie, og intet kunne gjøres før til uken en gang.

Vi ringte rundt for å få tak i en bulldozer, og Hogner fikk tak i en Hauge som hadde en ledig shoveldozer. Han skulle om eftermid-

dagen bli med ut på Oustøen. Der tok vi ham rundt, og forklarte at det ville bli rikelig å gjøre i lang tid fremover. Han så ut som en pessimist, og han skulle neste dag gi oss beskjed om han kunne begynne med en gang eller ikke. Dybwad med hele sin stab, som vanligvis kommer ut med båten kl. 1800 og reiser igjen kl. 2200, fortsatte arbeidet på green 2 og 4. På green 2 var vi kommet så langt at vi la ut jord på toppen av sandlaget. Jeg var med og la ut sand. Dette gikk forholdsvis bra, men jordarbeidet var umulig på grunn av regnet. Harping av sand går også tungt på grunn av at sanden er våt. Utkjøring er heller ikke lett, da traktortilhengeren til stadighet synker ned til langt over hjulnavet. Han har måttet tømme sanden i dyp søle for å hente den igjen i småporsjoner.

Forsøkene både med nedpløying av rør, og forsøkene med å skaffe en egnet plog har ikke ført frem. Jeg synes det begynner å se kritisk ut med tiden, men Strand som er optimist, tror jeg synes jeg er for flott når jeg sier det må skaffes mere hjelp, men nå må noe gjøres.

Fredag den 6. august

Fikk beskjed fra Hauge at han ikke våget å ta arbeidet på Oustøen. Jeg hadde tenkt over saken og ringte med en gang om morgenen til Eeg-Henriksen sen. Jeg sa jeg ringte ham fordi han i sin tid hadde flyttet Monolitten, og nå holdt jeg på med tilsvarende på Oustøen - og han måtte hjelpe meg. Jeg sa jeg måtte ha en bulldozer ut til Oustøen. Han forsto saken og tok den meget sporty. Det var så vidt han ikke klarte dette, men det strandet på sterk vind og sjø, og at Havnevesenet ikke ville ta noen transport en fredag ettermiddag. Fredag er jo som bekjent om sommeren blitt verre enn en lørdag. Det var en fortvilet tanke å vite at hele lørdag og søndag skulle gå med den viktigste maskin ute av drift.

Efter meget mas fikk jeg til slutt tak i mannen hos Eik & Hausken som vi har kjøpt traktoren av. Jeg sa han måtte skaffe en plog som kunne gå ned på 30 cm, og at den øyeblikkelig måtte sendes ut til Oustøen, slik at vi kunne arbeide med nedlegging av rør. Det viste seg senere at vi måtte være sjeleglad ved å konstatere at den ble sendt mandag 9.8. Fredag var det også vått, slik at det arbeide som var utført var minimalt. Fresen hadde gått lite, og lite sand var harpet. For å få sand til green 4, måtte vi begynne å kjøre av det som var lagt ved green 9.

Lørdag fortsatte på samme måte. Jordlaget ble endelig ferdig lagt på green 2, men det var bare store klumper. På green 4 ble hele greenen påfylt med sand. Personlig finraket jeg hele greenen, mens de andre spadde. Dybwad brukte den lille fres vi hadde kjøpt i begynnelsen av uken. Regnet gjorde det mens vi holdt på, og jeg var absolutt gjennombløt da vi tok 1830-båten hjem.

Søndag ble det grøftet fra foran green 3. Dessuten ble hele 2.fairway frest opp. Det trenges da den bare er tatt en gang, og her var det så store tuer at den fremdeles ser ut som gresstuster. Dette er det siste område som kan såes til, hvis vi overhodet kan få gjort det i høst.

Mandag den 9. august

Midt på dagen var endelig bulldozeren fra Eeg-Henriksen på plass. Den hadde skjær i stedet for skuffe, og dette viste seg usedvan-

lig meget mere effektivt. I løpet av et par timer gjorde den ferdig green nr. 5, og arbeidet på green nr. 9 da jeg kom der ut.

Jeg hadde fått med Kaare Kittelsen med golfutstyr og en stor eske med baller, og vi spilte over hele banen for å kontrollere avstander og bedre kunne bedømme plassering av tee-steder. Alt klaffet som jeg hadde forespeilet meg, med én unntagelse. På 8. hull viste det seg at man fra back tee ikke hadde chance til å nå opp til fairway. Hans ball ble ført 20 m frem, og han kom da midt ned på 8. fairway. Dermed er det klart at dette må bli en par 5, og at hull nr. 5 da må være en vanskelig par 3 i stedet for par 4. Jeg fikk også meget bedre forståelse for utvidelsesarbeidet som må gjøres på hull 6, 7 og 8. Her må det hugges trær, og vi må skaffe hjelp til dette straks, slik at arealet kan utvides straks, mens vi har bulldozer. Det var i mellomtiden gjort noe mer arbeide på green 9, og jeg så nå tydelig hvordan den skal være. Den bør være klar i morgen. Likedan er det fristen- de straks, mens vi er der nede med bulldozeren, å sette i gang arbeidet med en stor practice green. Vi er enige om at i løp- et av et par dager nå må fairway 1 og 9 tilsåes. Holder været vil vi neste uke kunne tilså hele om- rådet for hull 2-3-4 og 5. Til- såing av greens må utstå, da ny telefon med Weibull i dag fast- slår at greenene absolutt bør spritbehandles og så ligge stille i 10 døgn. Det gledet meg å kon- statere at Kaare var meget impo- nert over banen.

THE UNDERSTATEMENT OF THE DECADE

Også vinteren 1965-66 skapte vanskeligheter med det fortsatte arbeidet på grunn av sne- og isforhold. At banen kom i stand, skyldtes uten tvil den nærmest fulltidsjobb og stahet som daværende styre, med formannen i spissen, la ned. Dette raske arbeidet var muligens også en av årsakene til at de opprinnelige kostnadsoverslagene holdt. En annen årsak var muligens også den suverene beslutningsdyktighet som styret og formannen tillå seg selv. Fra styremøte i slutten av november 1965 heter det: "Etter en del diskusjon var vi enige om å sette i gang byggingen og også etterhvert å oppta nødvendige lån uten å ta dette opp på Generalforsamlingen først." Det hjalp nok også at bare tre av styrets medlemmer var til stede da denne beslutning ble tatt.

Oslofjorden Golfklubb var ikke bare stiftet. Den var i gang - og "African Queen" og Alf Humphrey Pedersen ble en del av vår golftilværelse.

Det hadde vært en tid for aktivt arbeide mer enn for å overholde formelle prosedyrer: Den generalforsamling som ble holdt i mai 1966, var da også preget av at Oslofjorden Golfklubb ennå var i en anleggsperiode. "Til Generalforsamlingen var skuffende lite fremmøte. Hele Styret var møtt frem, samt Lennart Hernod, Sam Ugelstad, Christian Mohn, Paul Musæus, Per Teigen, Kjeld Borge Andersen, Knut S. Hauge, Per A. Bachke, E.F. Eckhoff, Lars Espeland, Westye Høegh, Per Waaler, og noen få til.

Hernod sa etterpå at han syntes det var gått usedvanlig fint. Spørsmålet om eventuelt 50 års levetid på andelene ble utsatt til neste år. Jeg glemte å foreslå valg på formann og viseformann, men de andre ble gjenvalgt, så jeg tror ikke noen merket det, så det ble konklusjonen - gjenvalg over hele linjen. Det var i grunnen ingen innvendinger av noen art. De var enige, og det falt en del ros til slutt."

"En del ros til slutt" - for det arbeidet som ble nedlagt for å starte og etablere det vi i dag kjenner som Oustøen Country Club; det må være "The Understatement of the Decade".

FALLING IN LOVE WITH OUSTØEN !

John Millen har sett en del golfbaner i sitt liv. Desto mer vekt må vi få lov til å legge på hans vurdering av dem. "When I first came out here - about three years ago - I fell in love with this place", sier han. "It is an interesting, and very demanding course - a course for the real golfer". Og det gjør jo godt å høre.

Men - det er selvsagt et men eller flere.

Først og fremst må vi ha et nytt vanningsanlegg. En golfbane uten skikkelig tilgang på vann, masser av vann, er meget snart ingen golfbane lenger.

Dernest, den vil aldri tåle heavy traffic - dertil er jordsmonnet for tynt. Altså akkurat riktig som vi har det i dag (hvilket er noe for kommende styrer også å merke seg). Når det er sagt, er det hele meget løfterikt. John Millen regner med å skaffe oss greener på høyde med Bogstads allerede innen utgangen av dette året (1980), dersom værguder og andre beslutningstagere er vennlig stemt overfor saken. I hvert fall til neste sesong, sier han. Et usikkerhetsmoment er den harde og lange vinteren her i Norge. Den har han lite erfaring med - og liten innsikt i dens virkning på vekstmulighetene (om enn kanskje mer enn vi andre forstå-oss-påere!) I den anledning har han tenkt seg en tur til Canada neste mars for å delta i de kanadiske greenkeepers kongress. "For de karene der borte har en del erfaring på det området som vi må kunne nyttiggjøre oss." ("They know a lot about winters like yours").

I sitt arbeidsprogram for banearbeidet har han laget følgende fremdriftsplan:

- 1980 - Konsentrasjon om greens. Reseeding og stell av dem med varsom og kyndig hånd bør kunne gjøre underverker på et grunnlag som vårt - med jordsmonn (soil) som er langt bedre enn andre baner in the neighbourhood. Dette arbeide skal pågå uten noen form for avbrudd i spill - utover hva vi hittil har opplevet (cfr. hull 8).
- 1981 - Tees og - spesielt - fairways. To oppgaver står for tur for å lage en bedre golfbane av fairways: Utjevning av dem og eliminering av løvetannen !
(redaktørens kommentar: HOW ??)

Pluss - Planting av busker og trær "her og der" (hvilket sannsynligvis betyr der redaktørens ballpleier å komme). Så blir det en virkelig "fine course - and even more interesting !"

Lykke til ! - Og tenk på de greenene vi skal få !

"I don't know much about art, but I know what I like."

"As you know, your late uncle loved golf and anyone with a knowledge of the game. OK! For £300,000 who won the 1931 Open and where was it played?"